

3. Переконайтеся, що всі запрошені!

Бути не запрошеним на день народження чи вечірку, може бути неприємно (боляче). Ми, дорослі, повинні стежити, щоб нікого не забути запросити. Запросіть усіх дітей на потоці чи в класі, усіх дівчат, усіх хлопців чи інший інклюзивний варіант поділу. Обговоріть правила святкування днів народжень на батьківських зборах. Що потрібно для того, щоб кожен відчував свою участь? Як ви, батьки, можете співпрацювати з дитсадком і школою, щоб досягти успіху у цьому? Найкраще, що ви можете зробити для власної дитини, це зробити щось для інших дітей також.

5 ПОРАД БАТЬКАМ ПРО ДРУЖБУ

1. Говоріть виховано вдома!

Батьки є найважливішим прикладом для наслідування для дітей. Те, як ми вдома розмовляємо між собою, допомагає сформувати уявлення дітей про те, що добре, а що ні. Коли дитині важко або боляче, втіште свою дитину і підтримайте її. Спробуйте запитати і проїнятися проблемою, щоб зрозуміти, що насправді сталося. Не говоріть негативно про інших дітей, про їхніх батьків, про вчителя чи про школу. Занепокоєння потрібно розглядати безпосередньо в дитячому садку або школі, з представниками батьківського комітету або батьківською робочою комісією FAU.

2. Ігри вздовж і поперек

Коли дитина грається з іншими дітьми в різних групах, вона отримує ігровий досвід, який дає відчуття безпеки, майстерності і навчання. Діти пробують мислити по новому, брати участь у грі, водночас з тим, що більше дітей доєднуються до гри. Ми, дорослі, можемо сприяти більшій кількості такого ігрового досвіду.

Усі діти мають право процвітати і почувати свою приналежність до спільноти. Дитячий садок і школа повинні створити гарне середовище для гри та навчання, сприяти хорошій взаємодії та дружбі. Тут на всіх дорослих, які оточують дітей, лежить велика відповідальність, будь то працівники школи/дитячого садка чи батьки. У цій папці ви, як батьки/опікуни, отримуєте поради щодо того, як ви можете зробити свій внесок.

Найкраще, що ми можемо зробити для благополуччя дітей у садочку та школі – це долучитися! Познайомтеся з дітьми та іншими батьками та знайдіть спільні заняття. Говоріть про те, що можна, а що не можна робити, і говорити іншим – віч-на-віч, в мобільному телефоні та в Інтернеті. Поговоріть про те, що ви можете зробити разом, щоб створити гарне середовище.

4. Допоможіть дітям бути с миливими!

Потрібні сміливість, відчуття безпеки та практика, щоб протистояти ігноруванню, запрошувати інших до гри, та сказати якщо з кимось погано поведуться. Навчіть свою дитину, що важливо не докучати й не ігнорувати інших, і що так само важливо намагатися допомогти або сказати дорослому, якщо ти бачиш, що відбувається щось погане. Чим більше людей це робить, тим важче стає ігнорувати когось або докучати іншим.

5. Будьте відкритими, позитивними та слухайте інших!

Це може бути важко, сказати іншим, що ваша власна дитина самотня і потребує друзів. Також може бути важко говорити про те, що ваша власна дитина докучає або ігнорує інших. Унікайте таких слів, як «хуліган» і «жертва знуцань». Часто ситуація є більш незрозумілою і складнішою, ніж нам здається на перший погляд. Покажіть, що ви відкриті і розумієте – тоді іншим буде легше розповісти, а вам допомогти. Булінг – це модель дій, яку можна змінити за підтримки та допомоги дорослих.

Повідомте вчителю, якщо ви бачите або чуєте речі, які вказують на те, що хтось почувується погано.

Булінг та ігнорування не тільки впливають на дітей, які безпосередньо задіяні, але й негативно впливають на всю групу. Тому кожен має звертати увагу на це, незалежно від того, де це відбувається в дитячому садку, школі, у вільний час, онлайн, у соціальних мережах чи через мобільний телефон. Дітям потрібна наша допомога, щоб зрозуміти серйозні наслідки булінгу та ігнорування. Ми повинні показати їм, як ставитися один до одного з повагою, і навчити цінувати відмінності. Всі діти різні, і це добре!

